„Mis asi see küll on?“ küsis ta, proovides kingitust lakkuda.

„Seda kutsutakse piibuks,“ seletas Sirbsi. „Targad inimesed armastavad piipu suitsetada, sest siis olevat kergem tarku mõtteid harutada. Tahtsime sulle selle piibu kinkida, sest ka sina oled väga tark doktor.“

„Kuid nii tark ma siiski ei ole, et teaksin, kuidas sellega ümber tuleb käia,“ vastas doktor.

„Õpetan sind pärastpoole suitsetama!“ ütles Peedu. Pulmalised olid kogunenud murruna vaatama imelikku pulmakinki. Peedu pidi ikka ja jälle seletama iseäralisest piibust, mida paljud nuusutasid ja keelega katsusid.

„Muusikakoor jõudis praegu siia,“ hüüdis järsku Sirbsi. See teade lõi pulmalised elama. Ruttu koguneti suure seene alla, kuhu asusid muusikandid mängima. Mängumehed olid noored kevadisest kudust kasvanud konnad Sügaviku ojast, kes varsti rõkkavalt krooksuma hakkasid.

„Kroka, kroka, kroka,
puhu sina sekka,
lõbusamat lugu

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 77